

P-7693/15

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Ex vojarna Sv. Križ, Dračevac
21000 Split

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

Općinski sud u Splitu po sucu ovog suda Ani Marović kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Ana Tešija iz Lećevice, Kralja Zvonimira 60, OIB 12450136615, zast. po pun. Nevenku Jurišiću, odv. u Splitu, protiv tuženika BRA-MA kreditna unija u likvidaciji, Split, Put Firula 53, OIB 96497966580, zast. po pun. Vlaha Duplančiću, odv. u Splitu, radi utvrđenja ništetnosti, nakon održane usmene, glavne i javne rasprave zaključene dana 27. rujna 2017. g. u nazočnosti pun. tužitelja i pun. tuženika, dana 9. listopada 2017. g.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

"Utvrđuje se da su:

Sporazum o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva nekretnine koji je solemniziran kod javnog bilježnika Mire Rubić iz Splita dana 08.02.2006. g. pod br. OU-113/06 između stranaka: Stečajno-kreditne zadruge "Bra MA", Split, kao predlagatelja osiguranja i Tešija Ante kao dužnika i tužiteljice Tešija Ane kao protivnika osiguranja, kojim je potonja na predlagatelja osiguranja prenijela vlasništvo nekretnine označene kao kat. čest. 2039/3 (garaža, površine 164 m², kuća površine 221 m², dvije zgrade, površine 133 m² i pašnjak površine 1709 m²), ZU 682, KO Lećevice, kao i Ugovor o kratkoročnoj pozajmici br. 51-70-60026-9 kojim je dužniku odobrena pozajmica od 225.000,00 kn koji iznos se kontinuirano mjesečno revalorizira uz primjenu valutne klauzule po srednjem tečaju HNB za EUR, a za slučaj pada tečaja valute, primjenom tečaja dana puštanja pozajmice u tijek, uz kamatu po stopi od 11,99 % godišnje.

Aneks ugovora o kreditu – pozajmici broj 51-70-60026-9 od 08. 08. 2006. g. o čemu je 10. 08. 2006. g. sačinjen Aneks Sporazuma o osiguranju i solemniziran istog dana kod javnog bilježnika Mire Rubić iz Splita pod brojem OU-493/06,

Aneks ugovora o kreditu/pozajmici broj 51-70-60026-9 od 08. 02. 2007. g. o čemu je sačinjen Aneks Sporazuma o osiguranju i solemniziran istog javnog bilježnika pod brojem OV-1359/08 dana 08. 02. 2008. g.,

Aneks ugovora o kreditu/pozajmici broj: 51-70-60026-9 od 08. 06. 2008. g. o čemu je sačinjen Aneks Sporazuma o osiguranju i solemniziran u ovom uredu pod brojem Ov-9219/08 dana 02. 10. 2008. g.,

Aneks ugovora o kreditu/pozajmici broj: 51-70-60026-9 od 12. 05. 2009. g. o čemu je sačinjen Aneks Sporazuma o osiguranju i solemniziran u ovom uredu pod brojem Ov-5285/09 od 15. 05. 2009. g.

Aneks ugovora o kreditu/pozajmici broj: 51-5060026-9 od 07. 12. 2009. g. kojim je izmijenjena kamatna stopa na 13,99 %, rok vraćanja produžena za 12 mjeseci tj. do 07. 12. 2010. g. te povećan iznos pozajmice za 257.500,00 kn te ugovoreno da se povećanje osiguranja istom nekretninom, o čemu je zaključen i 16. 07. 2010. g. po istom javnom bilježniku solemniziran Aneks sporazuma o osiguranju pod poslovnim brojem OV-5185/10,

Aneks ugovora o kreditu/pozajmici broj: 51-70-60026-9 od 06. 12. 2010. g. o čemu je sačinjen Aneks Sporazuma o osiguranju i solemniziran u ovom uredu pod brojem OV-6646/11 dana 09. 09. 2011. g.:

ništetni i da ne proizvode pravne učinke odnosno djelomično ništetni u dijelu tražbine preko iznosa od 547.500, kn sa kamatom od 11,99 % godišnje, te se briše upis tuženika kao fiducijarnog vlasnika na navedenim nekretninama kao i upis zabilježbe prijenosa vlasništva navedenih nekretnina osnovom gornjih ugovorenih isprava za kat čest 2039/3 upisane u ZU 682, za KO Lećevica.

r i j e š i o j e

I.Odbija se prijedlog tužitelja radi određivanja privremene mjere zabranom prodaje nekretnine označene kao čest.zem. 2039/3 Z.U.682 K.O. Lećevica do pravomoćnog okončanja ovog spora.

II.Nalaže se tužitelju u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 57.900,00 kuna sa zakonskom zateznom kamatom od dana donošenja prvostupanjske presude 09. listopada 2017.g. do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, u roku od 8 dana.

Obrazloženje

Tužiteljica u tužbi predanoj ovom sudu dana 5. svibnja 2015. g. navodi da je Sporazumom o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva nekretnine koji da je solemniziran kod javnog bilježnika Mire Rubić iz Splita dana 08. 02. 2006. g. pod br. OU-113/06 između stranaka tuženika kao predlagatelja osiguranja, Tešija Ante kao dužnika i tužiteljice kao protivnika osiguranja koja da je na predlagatelja osiguranja prenijela vlasništvo nekretnine označene kao kat. čest. 2039/3 (garaža, površine 164 m², kuća površine 221 m², dvije zgrade, površine 133 m² i pašnjak površine 1709 m²) ZU 682 KO Lećevica, radi osiguranja tražbine na temelju Ugovora o kratkoročnoj pozajmici br. 51-70-60026-9 kojim da je dužniku odobrena pozajmica od 225.000,00 kn koji iznos da se kontinuirano mjesečno revalorizira uz primjenu valutne klauzule po srednjem tečaju HNB za EUR, a za slučaj pada tečaja valute, primjenom tečaja dana puštanja pozajmice u tijek, uz kamatu po stopi od 11,99 % godišnje i rok vraćanja od 6 mjeseci, odnosno najkasnije do 07. 08. 2006. g., te uz sva ostala prava i obveze iz odnosnog ugovora, od čega je 1/3 iznosa kratkoročne obveze iz

odnosnog ugovora, od čega je 1/3 iznosa kratkoročne pozajmice ili 75.000,00 dužnik oročio kod vjerovnika na vrijeme od 6 mjeseci temeljem posebnog ugovora o štednom ulogu broj 84-70-60026-1 tako da je predmet osiguranja bio 2/3 pozajmice ili 150.000,00 kn s kamatom na cijeli iznos pozajmice, što da je i provedeno u zemljišnim knjigama tadašnjeg Općinskog suda u Kaštel Lukšiću uknjižbom prava vlasništva u korist predlagatelja osiguranja uz zabilježbu da je prijenos obavljen radi osiguranja i zabilježbu zabrane otuđenja i opterećenja. Navedeni sporazum da je izmijenjen aneksima.

Aneks ugovora o kreditu – pozajmici broj 51-70-60026-9 od 08. 08. 2006. g. o čemu je 10. 08. 2006. g. sačinjen Aneks Sporazuma o osiguranju i solemniziran istog dana kod javnog bilježnika Mire Rubić iz Splita pod brojem OU-493/06, a kojim da su stranke ugovorile da je prijenos vlasništva predmetne nekretnine obavljen i radi osiguranja dodatne tražbine u iznosu glavnice od 365.000,00 kn te produžile rok korištenja pozajmice ugovarajući da cjelokupna tražbina dospijeva 07. 02 2007. g. što da je i provedeno u zemljišnim knjigama tadašnjeg Općinskog suda u K. Lukšiću, upisom zabilježbe i povećanja iznosa tražbine i produženja roka dospijeća u dogovorenom opsegu.

Aneks ugovora o kreditu/pozajmici broj 51-70-60026-9 od 08. 02. 2007. g. o čemu je sačinjen Aneks Sporazuma o osiguranju i solemniziran istog javnog bilježnika pod brojem OV-1359/08 dana 08. 02. 2008. g. stranke su produžile rok korištenja pozajmice za 16 mjeseci tj. do 08. 12. 2008. g. čija provedba da nije zatražena u zemljišnim knjigama.

Aneks ugovora o kreditu/pozajmici broj: 51-70-60026-9 od 08. 06. 2008. g. o čemu je sačinjen Aneks Sporazuma o osiguranju i solemniziran u ovom uredu pod brojem Ov-9219/08 dana 02. 10. 2008. g. kojim su stranke produžile rok korištenja pozajmice za 6 mjeseci tj. do 08. 12. 2008. g. čija provedba nije zatražena u zemljišnim knjigama.

Aneks ugovora o kreditu/pozajmici broj: 51-70-60026-9 od 12. 05. 2009. g. o čemu je sačinjen Aneks Sporazuma o osiguranju i solemniziran u ovom uredu pod brojem Ov-5285/09 od 15. 05. 2009. g. stranke su produžile rok korištenja pozajmice za 12 mjeseci tj. do 07. 12. 2009. g. čija provedba nije zatražena u zemljišnim knjigama.

Aneks ugovora o kreditu/pozajmici broj: 51-5060026-9 od 07. 12. 2009. g. kojim je izmijenjena kamatna stopa na 13,99 %, rok vraćanja produžena za 12 mjeseci tj. do 07. 12. 2010. g. te povećan iznos pozajmice za 257.500,00 kn te ugovoreno da se povećanje osiguranja istom nekretninom, o čemu je zaključen i 16. 07. 2010. g. po istom javnom bilježniku solemniziran Aneks sporazuma o osiguranju pod poslovnim brojem OV-5185/10 što da je provedeno u zemljišnim knjigama upisom zabilježbe da je prijenosom vlasništva ranije navedene nekretnine osigurana i dodatna tražbina, ovo uz zabilježbu zabrane opterećenja.

Aneks ugovora o kreditu/pozajmici broj: 51-70-60026-9 od 06. 12. 2010. g. o čemu je sačinjen Aneks Sporazuma o osiguranju i solemniziran u ovom uredu pod brojem OV-6646/11 dana 09. 09. 2011. g. kojim su stranke produžile korištenje pozajmice za 18 mjeseci tj. do 07. 06. 2012. g. čija provedba nije zatražena u zemljišnim knjigama.

Na dan 15. rujna 2014. g. dospjela nepodmirena tražbina tužitelja da iznosi 1.111.523,47 kn. Na ime pozajmice stvarno da je isplaćen iznos od 547.500,00 kn radi čega tužitelj smatra da su uslijed obračunavanja kamata na kamatu koje su pozajmice i fiducijarni ugovori ništetni odnosno barem u dijelu izvan stvarno isplaćenog iznosa s osnove pozajmice i ugovorenih kamata od 11,99 % godišnje. Slijedom navedenog tužitelj predlaže da sud po provedenom postupku donese presudu kao između navodnih znakova izreke presude. Tužitelj je u tužbi kao v.p.s. označio iznos od 201.000,00 kuna.

Tuženik u odgovoru na tužbu poriče navode tužbe te predlaže sudu da odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan, a sve uz osudu tužiteljice na snaganje troškova spora tuženiku. Protivi se naznačenoj vrijednosti predmeta spora kao prenisko određenoj jer tužiteljica svojom

tužbom traži da se utvrde ništavim svi potpisani ugovori o kratkoročnim pozajmicama i sporazumi kao i aneks istima, a kojim ugovorima da je primatelj pozajmice sveukupno pozajmio iznos od 772.500,00 kn, a što da je ujedno i vrijednost predmetnih ugovora te i vrijednost predmeta spora. Nadalje navodi da je predmetna tužba potpuno nejasna i kontradiktorna, bez ijednog dokumenta koji prileži tužbi, a kao takva tužba da je nepodesna za raspravljavanje jer iz iste uopće ne proizlazi na čemu točno tužiteljica temelji svoj tužbeni zahtjev bilo u smislu pravnog osnova, bilo u smislu dokaznog materijala. Zbog navedenog tuženik predlaže odbaciti tužbu, a sve uz osudu tužiteljice na snajanje troškova postupka. Opreza radi tuženik navodi da tužiteljica svojom tužbom traži da se Ugovor o kratkoročnoj pozajmici te svi potpisani Aneksi kao i Sporazum o osiguranju novčane tražbine utvrde ništavnim odnosno djelomično ništavnim za sve što prelazi iznos od 547.500,00 kn sa kamatom od 11,99 % te da se briše upis tuženika kao fiducijarnog vlasnika, a sve iz razloga što da bi tuženik navodno obračunavao kamatu na kamatu. Navedeno da nije točno niti ima ikakvog pokrića u dokaznom materijalu, a niti je razlog da se predmetne ugovore utvrdi ništavnim.

Tužiteljica u svojoj tužbi da je navela da joj je na ime pozajmice isplaćena glavnica u ukupnom iznosu od 547.500,00 kn, a što da nije točno. Ugovorom o kratkoročnoj pozajmici od 07. 02. 2006. g. na ime pozajmice da je isplaćen iznos od 225.000,00 kn, a Aneksom ugovora o kreditu/pozajmici od 08. 08. 2006. g. da je povećan iznos pozajmice za iznos od 547.500,00 kn tako da je ukupan iznos pozajmice bio 772.500,00 kn, a ne 547.500,00 kn, a kako to tužiteljica pogrešno tvrdi. Tuženik pored isplaćene glavnice ima pravo naplatiti i pripadajuće kamate, a sve kako je to ugovoreno između stranaka. Tuženik da je pripadajuće kamate obračunavao isključivo u skladu sa zakonom, sa pozitivnim propisima Hrvatske narodne banke. Osim toga u konkretnom slučaju da je sklopljen i javnobilježnički akt pa da je i to svojevrsna kontrola od strane javnog bilježnika koji da ne smije sklopiti nešto što nije u skladu s pozitivnim propisima i nešto što nije u skladu sa pravom voljom stranaka. No, čak da je tuženik i pogrešno vršio obračun pripadajuće kamate, to da ne čini predmetne ugovore ništavnim te takav tužbeni zahtjev može biti predmet nekog drugog postupka.

Prije zaključenja prethodnog postupka tužitelj je u spis dostavio cjelokupnu dokumentaciju na kojoj temelji tužbu, te je sud na pripremnom ročištu dana 23. siječnja 2017.g. u smislu odredbe čl. 40 st. 3 Zakona o parničnom postupku (NN RH br.53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11 (pročišćeni tekst) i 25/13, dalje ZPP-a) rješenjem utvrdio v.p.s. na iznos od 772.500,00 kuna jer je sud utvrdio pregledom sporazuma i aneksa istom, da je vrijednost pobijanih ugovora upravo iznos od 772.500,00 kuna kako je to tvrdio i tuženik u odgovoru na tužbu.

Tijekom postupka sud je izveo dokaz pregledom Rješenja Trgovačkog suda u Splitu pod posl. br. Tt-16/2777-6 od 3. 5. 2016. g. sa prilogom, Sporazuma o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva nekretnine od 8. 2. 2006. g., Ugovora o kratkoročnoj pozajmici od 7. 2. 2006. g., Ugovora o štednom ulogu (novčanom depozitu) br. 84-70-60026-1 od 7. 2. 2006. g., izvotka iz zemljišne knjige od 7. 2. 2006. g. za ZU 682 KO Lećevica, Aneks sporazuma o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva nekretnine od 10. 8. 2006. g., 15. 5. 2009. g., 8. 2. 2008. g., 2. 10. 2008. g., 16. 7. 2010. g., 9. 9. 2011. g., Aneksa ugovoru o kreditu/pozajmici broj: 51-70-60026-9 od 8. 2. 2007. g., 8. 6. 2008. g., 12. 5. 2009. g., 7. 12. 2009. g. i 6. 12. 2010. g., pregled zk uložka-neslužbena kopija od 15. 7. 2010. g., 11. 9. 2014. g., 17. 9. 2014. g., za ZK UL 682 KO Lećevica, zapisnika o (solemnizaciji) privatne isprave izvan javnobilježničkog ureda od 16. 7. 2010. g. pod posl. br. OV-5185/10, poziv od 18. 9. 2014. g. pod posl. br. OU-41/14-1, kartica ugovor: 51-70-60026-9 na dan 15. 9. 2014. g.,

prijedloga radi uknjižbe prava vlasništva radi osiguranja dokaza od 8. 2. 2006. g., prijedloga radi zabilježbe povećanja iznosa tražbine osigurane prijenosom vlasništva od 10. 8. 2006. g., Izvatka iz sudskog registra za tuženika, izveden je dokaz vještačenjem po vještaku za financije i računovodstvo Zlatku Cvitanoviću koji je i usmeno obrazložio svoje vještačenje i dokaz saslušanjem svjedoka Ivana Tešije, te je sud ocjenom svih izvedenih dokaza kako svakog zasebno tako i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka temeljem odredbe čl. 8 ZPP-a donio presudu kao u izreci.

Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Stranke su postavile zahtjev za naknadu troškova postupka.

Između parničnih stranaka nije sporno da je tuženik kao predlagatelj osiguranja sa Antom Tešijom kao dužnikom i tužiteljicom kao protivnikom osiguranja dana 08.02.2006.g. zaključio sporazum o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva nekretnine, kao i sve pobijane ugovore o kratkoročnoj pozajmici i anekse istima koji su predmet ovog spora, detaljno citirani u izreci ove presude. Sporazum o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva nekretnine od 08.02.2006.g. , te aneksi navedenom sporazumu su solemnizirani kod Javnog bilježnika Mire Rubić u Splitu, te nije sporan njihov sadržaj.

Nije sporno ni da novčana sredstava po pozajmicama nisu vraćena tuženiku, stoga je tužiteljici po Javnoj bilježnici Miri Rubić dana 18.09.2014.g. pod br. OU 41/14-1 upućen poziv radi očitovanja u smislu odredbe čl. 322 st. 1 Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 112/12, 25/13 i 93/14, dalje: OZ) da se u roku 30 dana izjasni preko Javne bilježnice je li zahtijeva da se nekretnina vlasništvo koje je preneseno na tuženika kao predlagatelja osiguranja proda, da odredi najnižu cijenu po kojoj se ista može prodati, te da imenuje javnog bilježnika koji će obaviti prodaju, jer će u protivnom tuženik kao predlagatelj osiguranja postati punopravni vlasnik predmeta osiguranja.

Nije sporno ni da je na temelju zaključenih pravnih poslova tuženik upisan kao vlasnik čest.zem. 2039/3 (garaža 164 m², kuća 221 m², dvije zgrade 133 m² i pašnjak 1709 m²) Z.U.682 K.O. Lećevica uz zabilježbe da je prijenos vlasništva obavljen radi osiguranja novčanih tražbina tuženika po zaključenim ugovorima.

Kao sporno između parničnih stranaka u ovom postupku trebalo je raspraviti je su li isprave navedene u izreci ove presude ništetne odnosno djelomično ništetne u dijelu tražbine preko iznosa od 547.500,00 kuna sa pripadajućom kamatom, te brisanje tuženika kao fiducijarnog vlasnika na nekretninama koje su bile predmetom osiguranja tražbine na temelju zaključenih pravnih poslova i to nekretnine označene kao čest.zem. 2039/3 Z.U. 682 K.O. Lećevica.

Odredbom čl. 322 st. 1 Zakona o obveznim odnosima (Narodne Novine RH br. 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15, dalje ZOO) je propisano da ugovor je koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan, osim kao cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

Čl. 324 st.1 ZOO-a je propisano da ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači ništetnost ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako on nije bila ni uvjet ugovora ni odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen.

Kako bi utvrdio je li tuženik poštivao odredbe zaključenih ugovora i aneksa istima kod obračuna dugovanja po zaključenim pravnim poslovima sa tužiteljicom i njenim sad pok. sinom Antom Tešijom, sud je u ovom postupku proveo dokaz financijsko knjigovodstvenog vještačenja po stalnom sudskom vještaku Zlatku Cvitanoviću, dipl. oec.

Stalni sudski vještak Zlatko Cvitanović u svom pisanom nalazu i mišljenju je utvrdio da je tuženik kao kreditor sa Antom Tešijom kao korisnikom kredita zaključio dana 07.02.2006.g. ugovor o kratkoročnoj pozajmici na iznos od 225.000,00 kuna, od kojeg iznosa je "na ruke" korisniku kredita isplaćen iznos od 150.000,00 kuna, dok je iznos od 75.000,00 kuna namjenski oročen na 6 mjeseci kao novčani depozit. Dana 08.02.2006.g. radi osiguranja prethodne tražbine, zaključen je sporazum o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva nekretnine označene kao čest.zem. 2039/3 Z.U. 682 K.O. Lečevica na kojoj je bila upisana tužiteljica kao vlasnica. Dana 08.08.2006. zaključen je aneks ugovoru o kreditu kojim je povećan iznos pozajmice za 547.500,00 kuna čime je ukupan iznos pozajmice utvrđen na iznos od 772.500,00 kuna. Korisniku kredita je isplaćen tada iznos od 365.000,00 kuna i produžen je rok vraćanja pozajmice za daljnjih šest mjeseci. Istovremeno je povećan iznos depozita za 182.500,00 kuna čime je ukupan depozit 257.500,00 kuna. Dana 10.08.2006.g. zaključen je Aneks sporazuma o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva nekretnine zbog povećanja iznosa osigurane tražbine za dodatnih 365.000,00 kuna sa kamatom po stopi od 11,99 %. 08.02.2007.g. zaključen je aneks ugovora o kreditu kojim je produžen rok korištenja pozajmice do 08.06.2007.g., 08.06.2008.g. produžen je i dalje rok vraćanja kredita do 08.12.2008.g., 12.05.2009.g. aneksom je produžen rok vraćanja kredita do 07.12.2009.g. Aneksom ugovora o kreditu od 07.12.2009.g. promijenjena je kamatna stopa na 13,99 % godišnje, produžen je rok vraćanja pozajmice do 07.12.2010.g., te je ugovoren upis u zem. knjigama dodatne tražbine od 257.500,00 kuna kako bi bio upisan fiducij za ukupan iznos kredita od 772.500,00 kuna. Aneksom od 06.12.2010.g. produžen je rok vraćanja pozajmice do 07.06.2012.g., 16.09.2014.g. pokrenut je postupak naplate potraživanja u ukupnom iznosu od 1.111.523,47 kuna.

Vještak dalje u svom nalazu i mišljenju navodi da je realizacija ovog kredita bila dosta specifična i sa brojnim izmjenama (6 aneksa osnovnom ugovoru), međutim da se na temelju cjelokupne dokumentacije koja je dostavljena u spis može nedvojbeno utvrditi da je korisniku kredita isplaćen iznos dana 07.02.2006.g. od 225.000,00 kuna, a dana 08.08.2006.g. iznos od 547.500,00 kuna. Iz odobrene pozajmice je 1/3 iznosa tuženik zadržao kao depozit koji se namjenski oročio kod tuženika na isti rok, kao i rok vraćanja kredita. Stranke su aneksima više puta produžavale rokove vraćanja pozajmica, time da je jednim aneksom i povećana stopa kamate sa iznosa od 11,99 % na iznos od 13,99 % i tako utvrđena kamata da je bila usklađena s važećim propisima u Republici Hrvatskoj, jer je u tom razdoblju najveća kamata mogla biti 14,00 %.

Vještak zaključuje, nakon što je pregledao cjelokupni spis predmeta i priloženu dokumentaciju da postoji razlika između konačnog salda duga po predmetnom kreditu koja na dan 15. 9. 2014. g. iznosi 1.116.509,23 kn i ukupnog potraživanja za koje tuženik tereti korisnika kredita, a koji prema dokumentaciji iz sudskog spisa na dan 15. 9. 2014. g. iznosi 1.111.523,47 kn iznosi 4.985,76 kn. Razlika da je prvenstveno nastala zbog toga što da je tuženik u jednom dužem vremenskom razdoblju od 01. 07. 2011. g. do 15. 09. 2014. g. primjenjivao nižu stopu zatezne kamate (12 % god.) od one koju je u tom razdoblju tuženik mogao koristiti po zakonu i koju je ugovorio (13,99 %). Tuženik da je kod obračuna

dugovanja, dugovanje smanjio na način da je zadržani depozit upotrijebio za djelomičnu otplatu pozajmice.

U odnosu na nalaz i mišljenje vještaka tužitelj je prigovarao u cijelosti kao netočnom i neutemeljenom, te tužitelj smatra da je vještak pogrešno utvrdio da bi se radilo o revalorizaciji pozajmice, da iznosi koji se navode u pozajmicama nisu isplaćeni tužiteljici, da se radi o zbrojenim kamatama i dijelu depozita koji nije isplaćen.

Radi usmenog obrazlaganja nalaza i mišljenja vještaka, te očitovanja na primjedbe tužitelja, sud je pozvao sudskog vještaka Zlatka Cvitanovića na ročište u ovom predmetu, te vještak ustraje u svom pisanom nalazu i mišljenju u cijelosti. Vještak ističe da je u ovom predmetu utvrdio da je Tešija zaključio ugovor o kratkoročnoj pozajmici sa tuženikom i to na iznos od 225.000,00 kn i naknadno na iznos od 547.500,00 kn. Ugovor je zaključen po određenim uvjetima i ŠKZ Brama je zadržala 1/3 sredstava kao namjenski depozit. To je sve navedeno u odredbama ugovora o kreditu i jasno navedeno između stranaka. Tužiteljica da je jamčila svojom nekretninom da će pozajmice biti uredno vraćene. Kako pozajmica nije uredno vraćana, to je tuženik aktivirao namjenski depozit za povrat pozajmice što da je sve detaljno i navedeno u pisanom nalazu i mišljenju i nakon toga s obzirom da ta sredstva nisu bila dostatna za povrat cjelokupnog iznosa sa kamatama tuženik je aktivirao i drugo sredstvo osiguranja, a to je nekretnina, koju je kao osiguranje dala tužiteljica u ovom predmetu.

Na osnovu dokumentacije u spisu da je utvrdio kako su vršene isplate i otplate kredita i konačno u skladu sa odredbama pravnih poslova koji su zaključeni među strankama u ovom predmetu dao je svoj konačan zaključak. Primjedbe tužitelja da su paušalne i neosnovane jer da je sve novčane transakcije detaljno obrazložio u svom pisanom nalazu i mišljenju.

Na posebno pitanje pun. tužitelja na temelju koje dokumentacije je vještak utvrdio da bi Tešiji bilo stvarno isplaćen iznos od 515.000,00 kn vještak je naveo da je to utvrdio na temelju ugovora, na temelju kartice kredita i na temelju kartice depozita koji su priloženi spisu, a detaljno je to obrazložio u svom nalazu i mišljenju gdje je utvrdio da je Ivanu Tešiji po osnovu dva kredita isplaćen iznos od 515.000,00 kn jer je od ugovorene svote kredita tuženik zadržao 1/3 na ime depozita. Tako su stranke ugovorile. Radi se o vjerodostojnim ispravama u skladu sa Zakonom o računovodstvu, pri čemu nije raspolagao isplatnicom da su korisniku kredita zaista isplaćena sredstva.

Na posebno pitanje pun. tužitelja s obzirom da je korisnik kredita tvrdio da mu je na ruke isplaćen samo iznos od protuvrijednosti 25.000,00 EURA i ništa više, a da se svakim aneksima povećavala glavnica na način da su u istu bile uključene kamate vještak je iskazao da to nije točno. Prema dostavljenim aneksima u spisu uvijek je glavnica tretirana u istom iznosu ukupno 772.500,00 kn, a nekima su produžavani rokovi otplate. Dakle, prema dokumentaciji u spisu korisniku kredita je jednom isplaćen iznos od 225.000,00 kn, time da je iznos od 75.000,00 kn zadržan kao depozit, a drugi put je korisniku kredita isplaćen iznos od 547.500,00 kn i od tog iznosa je zadržana 1/3 za depozit u iznosu od 172.500,00 kn. Zato da je u vještačenju i naveo da je isplaćeno na ime kredita 515.000,00 kn "na ruke", a kada se to zbroji sa depozitom tada je ukupna svota kredita 772.500,00 kn i tako proizlazi iz priložene dokumentacije i aneksa.

Svjedok Ivan Tešija, sin tužiteljice, saslušan u ovom postupku navodi da je bio u višegodišnjem poslovnom odnosu sa tuženikom jer da se bavi građevinarstvom, radio je i prodavao stanove. I prije ovih spornih kredita da je imao jedan kredit, ali što se tiče ovog

predmeta spora sada pok. mu brat Ante Tešija da je zaključio sa tuženikom ugovor o kratkoročnoj pozajmici i tuženik mu je isplatio 150.000,00 kn, a 1/3 zadržao kao depozit.

Što se tiče ovog drugog iznosa kojim bi bila povećana glavica i za koji se tvrdi da je zaključen na iznos od 547.500,00 kn, tu da je problem u tome što niti jedna kuna od tog navodnog kredita nije isplaćena na ruke sada pok. bratu Anti Tešije jer je od tih 547.500,00 kn 1/3 zadržana na ime depozita, a ostatak novca je uplaćen na ime kamata koje je ostao dužan po onom prethodnom kreditu o kojem je kazivao.

Točno je da su svi ugovori, aneksi i sporazumi potpisani od strane sada pok. brata Ante, točno je da je kuća pod hipotekom i da je dokumentaciju potpisala i majka Ana Tešija jer da je bio u dobrim odnosima sa Madunićem. Prodavao je stanove i na taj način vraćao kredite, ali zbog nenormalnih uvjeta i kamata da to nije mogao pratiti, a zbog čega smatra da su ugovori ništetni.

Nadalje navodi da je ugovorom bilo predviđeno da će u slučaju tri neplaćene rate davatelj pozajmice pokrenuti ovrhu. Međutim, tuženik to nikada da nije uradio, njegova poslovna praksa je bila stalno zaključivati ove anekse i na taj način stranke dovoditi u dužničko ropstvo. I dalje da je spreman u ovom predmetu, bez obzira što nije korisnik kredita, ni jamac, platiti tuženiku iznos od 25.000,00 Eur-a, to je onaj iznos iz prve pozajmice koji iznos je stvarno isplaćen sa određenom kamatom.

U odnosu na nalaz i mišljenje vještaka Cvitanovića navodi da je vještak uzeo "zdravo za gotovo" da bi korisniku kredita bio isplaćen iznos od 547.500,00 kn i dalje je računao potraživanje, a tvrdi da od tog iznosa od 547.500,00 kn nisu vidjeli ni kune. 1/3 je ostala na depozitu, a sa ostatkom je podmirena kamata na jedan kredit koji je on osobno prethodno imao u banci. Dakle, "na ruke" da im nije isplaćena ni kuna, sve je bilo pokriveno papirima, a Madunić je tvrdio da to sve mora radi HNB, a osim ovih 150.000,00 kn koje su mu stvarno isplaćene ništa drugo da nije vidio. S njim da je bio u dobrim odnosima i njegovi najbliži da su potpisivali sve što je trebalo. Nije ovo jedini kredit zbog kojeg se spori sa tuženikom, ukupna potraživanja tuženika prema članovima njegove obitelji sada da iznose oko 1.000.000,00 EURA i pokrenuo je još neke postupke radi utvrđenja ništetnosti ugovora.

Sud je u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Zlatka Cvitanovića jer je isto logično, stručno i uvjerljivo, te primjedbama tužitelja nije dovedeno u pitanje. Tuženik također nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka. Vještak je detaljno pregledao dokumentaciju u spisu, te savjesno dao svoj nalaz i mišljenje. Svi zaključeni pravni poslovi u ovom predmetu između stranaka su valjani, te sud nije našao ni jedan razlog zbog kojeg bi isti bili ništetni, pa čak niti u odluci u o visini kamatne stope, koje nije prelazila zakonom dopušteni iznos od 14 % godišnje, kako je to propisano čl. 29 ZOO-a, a tuženik je čak duži vremenski period obračunavao kamatu manju od one koja je dopuštena i ugovorena.

U odnosu na navodi svjedoka Ivana Tešije da novac nije primio "na ruke" jer je novcem otplaćen njegov prethodni kredit, za kazati je da je tuženik ispunio svoju obvezu po ugovoru o kreditu jer je po nalogu stranke umjesto "na ruke" upravo isplatio iznos za podmirenje drugog kredita u skladu sa čl. 161 ZOO-a, te zbog navedenog ne bi zaključeni pravni poslovi u ovom predmetu bili ništetni.

Sporazum o osiguranju novčane tražbine i aneksi istom, kao i ugovori o kratkoročnoj pozajmici su pravni poslovi zaključeni u skladu sa zakonom, nisu protivni Ustavu ni moralu društva, stoga su u cijelosti valjani pravni poslovi.

Slijedom navedenog, tužbeni zahtjev tužitelja trebalo je odbiti u cijelosti i presuditi kao u izreci.

Sud je odbio prijedlog tužitelja radi određivanja privremene mjere u ovom predmetu kao neosnovan, jer nisu ispunjene zakonske pretpostavke za određivanje privremene mjere. Naime, odredbom čl. 344 st.1 OZ-na je propisano da se privremena mjera radi osiguranja novčane tražbine može odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje tražbine i opasnost da će bez takve mjere protivnik osiguranja spriječiti ili znatno otežati naplatu tražbine, time što će svoju imovinu, otuđiti, prikriti ili na drugi način njome raspolagati. Dakle, pretpostavke za određivanje privremene mjere moraju biti kumulativno ispunjene, pa kako tužitelj u ovom postupku nije dokazao vjerojatnost svoje tražbine, to je sud odbio i prijedlog tužitelja radi određivanja privremene mjere i riješio kao u toč. I izreke rješenja.

Odluka o trošku postupka temelji se na odredbi čl. 154 st.1 i čl.155 ZPP-a. Tužitelj nije uspio u ovom postupku stoga mu ne pripada ni pravo na naknadu troškova postupka. Sud je tuženiku obistinio troškove zastupanja po punomoćniku u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova i priloženim zahtjevom za naknadu troška prema v.p.s. u iznosu od 772.500,00 kuna.

Trošak tuženika odnosi se na sastav odgovora na tužbu 7.720,00 kuna, zastupanje na pet ročišta (09.11.2016.g., 23.01.2017.g., 03.05.2017.g.,12.07.2017.g. i 27.09.2017.g.)svako po 7.720,00 kuna, što sveukupno zbrojeno i uvećano za 25% PDV-a daje iznos od 57.900,00 kuna koliko je tuženiku i dosuđeno u toč. II izreke rješenja i to sve sa pripadajućom kamatom od dana presuđenja do isplate po stopi u skladu sa čl. 29 ZOO-a.

U Splitu, 9. listopada 2017. g.

SUTKINJA

Ana Marović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana prijema presude. Žalba se podnosi putem ovog suda za Županijski sud u tri primjerka.

Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA: pun. tužitelja,
pun. tuženika

REPUBLIKA HRVATSKA

Općinski sud u Splitu

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-7693/2015-20

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Ana Marović

Datum pravomoćnosti: 17.01.2024.

Datum ovršnosti: 02.02.2024.

**Napomena
pravomoćnosti/ovršnosti:**

Dokument je elektronički potpisan:

Nana Čatipović

Vrijeme potpisivanja:

09-04-2024

12:55:53

DN:

C=HR

O=OPĆINSKI SUD U SPLITU

2.5.4.97=#OC1156415448522D3631393830363038393334

OU=Signature

S=Čatipović

G=Nana

CN=Nana Čatipović

